



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3259/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић адвокат из ..., против тужених „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ... и Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд – огранак Електродистрибуција Нови Пазар, чији је пуномоћник Немања Влчек адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3817/19 од 03.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3817/19 од 03.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3817/19 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 945/18 од 09.05.2019. године, исправљене решењем истог суда П 945/18 од 08.07.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да, на име умањења тржишне вредности кп број .. зв. „ББ“, ливада двојне класе и то 5. класе у површини од 19,36 ари и 6. класе у површини од 53,97 ари, што чини укупну површину од 73,33 ари, уписане у листу непокретности број .. КО ... на име тужиоца, исплате и то првотужени на име умањења тржишне вредности кп број .. КО ... у површини од 19,25 ари износ од 2.566.454,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.04.2018. године па до исплате и друготужени на име умањења тржишне вредности кп број .. КО ... у површини од 9,16 ари износ од 1.203.626,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.04.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је приговор литиспеденције првотуженог и друготуженог као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да првотуженом накнади трошкове поступка у износу од 24.000,00 динара, као и трошкове поступка друготуженом у износу од 144.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3817/19 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је

пресуда Основног суда у Новом Пазару П 945/18 од 09.05.2019. године, исправљена решењем истог суда П 945/18 од 08.07.2019. године, у ставу првом изреке и у делу става трећег изреке који се односи на туженог Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд – огранак Електродистрибуција Нови Пазар. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд – огранак Електродистрибуција Нови Пазар и потврђено је решење Основног суда у Новом Пазару П 945/18 од 09.05.2019. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Новом Пазару П 945/18 од 09.05.2019. године, исправљене решењем истог суда П 945/18 од 08.07.2019. године, у делу који се односи на туженог „Електроурежа Србије“ а.д. Београд, па је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права, с тим да је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени „Електроурежа Србије“ а.д. Београд је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном другостепеном пресудом одлучено је о захтеву за исплату накнаде на име умањене тржишне вредности непокретности. По оцени Врховног касационог суда, побијана одлука другостепеног суда је у складу са установљеном судском праксом и правним ставом израженим у одлукама ревизијског суда (правни став грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.01.2017. године) да у поступцима накнаде штете због умањене тржишне вредности непокретност због преласка каблова електричне енергије преко катастарске парцеле тужиоца, где одредбама Закона о основама својинскоправних односа а ни другим законом није прописан посебан рок застарелости, због чега право на име накнаде по наведеном основу застаревало у општем року од 10 година из члана 371. Закона о облигационим односима, а рок застарелости почиње да тече од стављања у функцију електроурежа. У конкретном случају предметни далековод пуштен је у рад 1985. године, а како је тужба због умањења тржишне вредности земљишта због установљена службености поднета дана 22.09.2017. године, то је захтев тужиоца за накнаду штете застарео.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора. Указивање тужиоца у ревизији на постојање другачијих одлука (пресуда Основног суда у Краљеву – Судска јединица Рашка П 4269/10 од 14.12.2012. године) не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 29.02.2017. године. Вредност предмета побијаног дела износи 3.770.080,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Имајући у виду да се ради о имовинско – правном спору у коме вредност предмета спора не прелази законом прописан ревизијски цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић